

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

23 ינואר 2011

תמ"ש 24017-04

1

בפני כב' השופט מנחם הכהן

התובעת

ע"י ב"כ עו"ד שי ריס

נגד

ע"י ב"כ עו"ד יעקב שמשי

הנתבע

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

פסק דין

1. מונחת בפני תביעה רכושית רבת היקף וסעדים מבוקשים, שהגישה התובעת ביום 13/9/2009 כנגד הנתבע, כאשר ביום 30/12/2009 מוגשת תביעה מתוקנת.
2. הצדדים שבפני נישאו זה לזו בשנת 1977, להם ארבעה ילדים נגירים, והם התגרשו זה מזו ביום 2/2/2010.
3. ואלה הם הסעדים הרכושיים להם עותרת התובעת:
 - א. הצהרה, כי מועד ה"קרע" בין הצדדים חל בחודש אוקטובר 1986, עם הזכייה בהגרלת הפיס.
 - ב. ביצוע איזון בכספים הבאים:
 1. ביתרה שנותרה מהזכייה בפיס לאחר רכישת הדירה, הרהיטים והחנות, דהיינו: מחצית מהסך של 75,000 ₪ משוערך מיום 1/1/87.
 2. בסך התמורה שהתקבלה, 77,000 ₪, ממכירת דירת הצדדים ברח' מעגלי יבנה, התובעת עותרת למחצית מסך זה, משוערך מחודש אוקטובר 1988.
 3. בסך התמורה שהתקבל ממכירת החנות שנמכרה בסך 115,000 ₪, התובעת עותרת למחצית מסך זה, משוערך מיום 22/7/91.
 4. בסך ששילמה התובעת לבדה לסילוק חוב המשכנתא שרבץ על דירת רחוב עולי הגרדום, בסך כולל של 39,500 ₪, התובעת עותרת למחצית מסך זה, משוערך מיום 6/8/02.
 5. איזון בכספים שצבר והסך הנתבע מהכנסותיו בעסקי התיווך, המגיעים להערכת התובעת לסך של מעל 700,000 ₪.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

23 ינואר 2011

תמ"ש 24017-04

- 1 ג. לקבוע, כי לא יערך איזון בזכויותיה הסוציאליות, וזאת תוך שימוש בסעיף 8 לחוק
2 יחסי ממון בין בני זוג.
- 3 ד. לקבוע, כי לא יערך איזון במכונת הסובארו הרשומה על שמה.
4 ה. לקבוע, כי לא יערך איזון בחובותיו של הנתבע.
- 5
- 6 4. כמו כן, חלוקים הצדדים לגבי חוב מזונות העבר, כאמור ברישומי לשכת ההוצאה לפועל.
7
- 8 5. בכתב התביעה גם עתרה התובעת לאזן את רכב הסוזוקי בלאנו הנמצא בשימוש הנתבע,
9 ורשום פורמלית על שם בנם של הצדדים, יוסי. סעד זה נדחה על ידי, שכן לא בא זכרו
10 בסיכומי התובעת, ובשל הסיבה כי הבן יוסי לא צורף כנתבע.
11
- 12 6. מבחינה ראייתית טוענת התובעת, כי לגבי כל הסכומים לגביהם מודה הנתבע כי הם אכן
13 מגיעים לנתבעת, אך טוען כי העביר לה סכומים אלה, לפניו מקרה מובהק של "הודאה
14 והדחה", ולפיכך נטל ההוכחה עובר לכתפיו של הנתבע.
15
- 16 7. מנגד – הנתבע מכחיש מכל וכל את התביעה שלדבריו הינה קנטרנית וטרדנית, חסרת תום
17 לב, לגבי חלק מהסעדים קיים לדבריו מעשה בית דין, ולגבי סעדים אחרים ניתן לטעון
18 התיישנות, שיהוי ומניעות.
19
- 20 8. בני הזוג היו נשואים כאמור 33 שנים, כאשר מאז שנת 1986, עת כרטיס הגרלת פיס שרכש
21 הנתבע זכה בפרס הגדול בלוטו בסך של 396,243 ₪, (בהצמדה למדד מגיע סך היום ל-
22 2,200,000 ₪), התנהלו ביניהם הליכים משפטיים רבים בסוגיית הרכוש, כאשר לטענת
23 הנתבע נקטה התובעת נגדו בעשרה הליכים מאז הזכייה ועד לתביעה זו.
24
25
- 26 **המשטר הרכושי החל על הצדדים ומועד ה"קרע"**
27
- 28 9. מאחר והצדדים נישאו בשנת 1977, ולא ערכו ביניהם הסכם ממון, המשטר הרכושי החלה
29 עליהם הינו הסדר איזון המשאבים הקבוע בחוק יחסי ממון בין בני זוג.
30 התובעת נתפסה לכלל טעות, כאשר היא שבה ומדגישה בסיכומיה, כי בין בני הזוג שרר
31 משטר של הפרדה רכושית מאז ובעקבות הזכייה בהגרלה. הסדר איזון המשאבים מדבר על
32 איזון נכסים וזכויות הרשומים על צד אחד בלבד, וקובע כי רכוש וזכויות אלה (זולת
33 החריגים המופיעים בסעיף 5 לחוק), יאוזנו בעת פקיעת הנישואין. בניגוד למשטר הרכושי
34 של הילכת השיתוף, אין שום דרישה מבני זוג שנישאו לאחר שנת 1974, למאמץ משותף,

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

23 ינואר 2011

תמ"ש 24017-04

- 1 לשלום בית, להתנהגות כלשהי או לתנאי אחר כדי שהאיזון יבוצע, כאשר במהלך הנישואין
2 קיימת הפרדה רכושית!
3
- 4 .10 אמת – סעיף 8 (4) לחוק, מאפשר לבית המשפט, אם ראה "נסיבות מיוחדות המצדיקות
5 זאת", לקבוע כי איזון המשאבים יתייחס לנכסים שהיו לבני הזוג במועד מוקדם יותר
6 ממועד הפקיעה.
- 7
- 8 .11 ברובם של המקרים, חזקת השיתוף מסתיימת לא במועד הגירושין אלא קודם לכן (הגשת
9 תביעה, פירוד), אולם לגבי זוגות שחל עליהם הסדר איזון המשאבים, **המצב הרגיל הוא, כי**
10 **האיזון מתבצע על פי הנכסים שהיו בידיהם ביום הפקיעה**, כאשר בנסיבות מיוחדות רשאי
11 כאמור בית המשפט לעשות שימוש בסעיף 8 (4) לחוק.
- 12
- 13 .12 טוענת התובעת, כי מאז הזכייה בפיס "חיו הצדדים בפירוד", וניהלו ביניהם הליכים
14 משפטיים רבים. לדבריה - מאז הזכייה חיו הצדדים בחדרים נפרדים, בניתוק פיסי וכלכלי,
15 תוך שקיימת ביניהם "איבה רגשית" וכשמלבד ההליכים הרכשיים, מתנהלים ביניהם
16 הליכים על פי החוק למניעת אלימות במשפחה. טוענת התובעת, כי מאז שנת 2001 אין הם
17 לנים באותו החדר, ואילו הנתבע טוען, כי רק בחמש השנים האחרונות הם עברו להתגורר
18 בחדרים נפרדים, אין ביניהם יחסי אישות, והוא נמנע מלהימצא בבית בחלק מסופי השבוע.
19
- 20 .13 עוד מזכירה התובעת, כי בין השנים 2004 – 2008 הגישו הצדדים אחד כנגד השני חמש
21 בקשות במסגרת החוק למניעת אלימות במשפחה, שלוו בתלונות למשטרה. מוסיפה היא
22 ואומרת, כי כל אחד מהם איחסון בחדרו מוצרי מזון וחומרי ניקוי שבהם השתמש הוא
23 לבדו, והגיעו הדברים לכדי כך, כי בשנת 1991 חגגו לבן שי שתי מסיבות בר מצווה נפרדות,
24 ובשנת 1999 חגגו מסיבה משותפת לבן יוסי, אולם כל משפחה ישבה בצד אחר של האולם.
25
- 26 .14 מנגד טוען הנתבע, ובצדק, כי לצורך איזון המשאבים אין צורך בקיום חיי משפחה
27 הרמוניים, במאמץ משותף, בשלום בית או בשיתוף. לפיכך עותר הוא, כי ה"מועד הקובע"
28 לצורך האיזון יהיה מועד סידור הגט, 2/2/2010. מדגיש הנתבע, כי התובעת מעולם לא
29 הגישה תביעת גירושין לפני או אחרי הגשת התביעה הרכושית, מעולם לא סירב ליתן לה גט,
30 והיא מעולם לא היתה מסורבת גט.
31
- 32 .15 לא יעלה על הדעת טוען הנתבע, כי בית המשפט יקבע, כי מועד הקרע היה לפני 24 שנים עם
33 הזכייה בכסף, "כאילו לא הולידו ילדים, לא גידלו אותם יחד, לא חיו יחד למעלה משני
34 עשורים, בהם היו להם יחד רגעים יפים וגם רגעים יפים פחות". הנתבע אינו מתכחש
35 להליכים המשפטיים הרבים שידעו השניים לאחר הזכייה, למריבות במשך השנים,

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

23 ינואר 2011

תמ"ש 24017-04

1 ולתקופות קצרות בהן עזב את הבית, אך סך הכל טוען הוא, "הצדדים המשיכו בחיים
2 המשותפים, כולל המריבות והמחלוקות".

3
4 16. זה המקום לומר, כי התובעת עצמה, באחת התביעות שהגישה נגד הנתבע בשנת 1995 בבית
5 משפט השלום בירושלים (ת"א 7217/97) טענה, "חיינו התנהלו במשטר רכושי משותף",
6 ומציינת כי ניהול חשבונות בנק נפרדים נבע מהעובדה שהנתבע הוכרז כ"לקוח מוגבל".
7 בסיכומיה באותה התביעה היא מסכימה ומאשרת את דברי הנתבע "מה זה כסף שלה,
8 הכסף שלנו משותף. אנחנו חיים ביחד. שלי שלה, ושלה שלי ... אנחנו מנהלים את הבית
9 במשותף, ויש קופה משותפת, וזה היה המצב כל השנים". לא זו אף זו, בסיכומיה אלה
10 מצטטת התובעת את דברי כב' השופט מצא בפסק הדין קנובלר – יעקובי, האומר, "הפרדה
11 רכושית כשלעצמה אינה סותרת את האפשרות שבין בני הזוג יתקיים גם שיתוף ברכוש".

12
13 17. אני שב ומדגיש, אין לי כל צורך לבדוק האם בין בני הזוג שרר משטר של שיתוף רכושי או
14 לא, שכן אין עסקינן בזוג לגביו חלה הילכת השיתוף. כל שעלי לבדוק הוא, האם לפנינו
15 מקרה, בו יש להחיל את סעיף 8 (4) לחוק, ולקבוע כי הנכסים שיאוזנו הם אלה שהיו
16 לצדדים בחודש אוקטובר 1986, או במועד אחר קודם לסידור הגט.
17 למעלה מן הצורך אוסיף, כי גם הפסיקה לעניין חזקת השיתוף חזרה וקבעה, כי בניגוד
18 להלכה ששררה עם גיבושה של הילכת השיתוף, אין עוד צורך בשלום בית כתנאי לקיומה של
19 החזקה, ודי בכך כי בני הזוג מתגוררים תחת אותה קורת גג, גם אם יש ביניהם מריבות
20 תקופות והליכים משפטיים.

21
22 18. בתמ"ש (י-ם) 6852/97 ביקשה התובעת, כי האיזון יוקדם ליום תחילת ההליכים
23 המשפטיים בין הצדדים, ולחילופין ליום עזיבת הנתבע את הדירה, ואילו הנתבע טען מנגד
24 לעריכת האיזון ביום הגירושין.
25 אומרת כב' השופטת מימון:
26 "חוק יחסי ממון בין בני זוג קובע, כי המועד בו נערך איזון המשאבים הוא בעת פקיעת
27 הנישואין, שאז זכאי כל אחד מבני הזוג למחצית שווים של כלל נכסי בני הזוג.
28 יחד עם זאת מסמך החוק את בית המשפט (בס' 8) לקבוע, שאיזון המשאבים לא יתייחס
29 לנכסים כולם או חלקם שהיו לבני הזוג בזמן פקיעת הנישואין, אלא לנכסים שהיו להם
30 במועד מוקדם יותר שיקבע, וכן מוסמך בית המשפט לקבוע שאיזון שווים הנכסים כולם או
31 מקצתם לא יהיה לפי שווים בשעת פקיעת הנישואין, כי אם לפי שווים במועד מוקדם יותר
32 שיקבע.
33 הצדדים חלוקים לעניין המועד בו יש לערוך את שווי הנכסים ואיזונם.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

23 ינואר 2011

תמ"ש 24017-04

1 התובעת דורשת, כי האיזון ייערך ביום תחילת ההליכים המשפטיים בין הצדדים בשנת
2 1993, ולחילופין ביום עזיבת הנתבע את דירת הצדדים בדצמבר 1994, ואילו הנתבע טוען
3 לעריכת האיזון ביום הגירושין 5.3.98.

4 אני קובעת, כי שווי הנכסים יאוזן כפי שווים ביום הגירושין.

5 אף כאן, לא מצאתי נסיבה מיוחדת לדרישת התובעת, כי שווי האיזון ייעשה למועד הגשת
6 תביעת הגירושין או למועד עזיבת הנתבע את דירת המגורים.

7 אין מדובר בתביעה דנן בתביעה עפ"י חזקת השיתוף, שאז יש לבדוק האם תם השיתוף
8 במועד מסויים אשר קדם לגירושין לאמור, האם הצדדים מפורשות או בדרך של התנהגות
9 הפרידו ניהול כספיהם ונכסיהם ובפועל נהגו בהם כל אחד לעצמו, שאז תחול חזקת
10 השיתוף עד למועד בו החלו הצדדים לנהוג במשטר של פירוד.

11 בתביעה דנן אין מועד איזון המשאבים נקבע עפ"י חזקה או סתירת החזקה של שיתוף
12 בנכסים או ניהול חיי משפחה וכלכלת משפחה משותפת. המועד נקבע בחוק - חוק יחסי
13 ממון בין בני זוג הקובע כמועד איזון המשאבים את מועד הגירושין.

14 סטייה ממועד זה תיתכן, ואולם על הטוען לסטייה על המבקש לקבוע מועד מוקדם יותר,
15 להצביע על נסיבות מיוחדות לאורן יש לעשות כן.

16 אף כאן תתכן פגיעה בזכויותיו הקנייניות של המסרב לשינוי במועד איזון המשאבים, ואף
17 כאן יחול הכלל כי שינוי ייעשה אך במקרים מיוחדים, כאשר קמה סיבה חריגה הדורשת
18 זאת.

19 לא מצאתי כל נימוק בעמדת התובעת אשר יש בו טעם מיוחד לעשות כן. התובעת לא
20 הצביעה על כל נימוק, למעט זה שהסכסוך בין הצדדים פרץ החוצה והפך להיות סכסוך
21 פורמלי על ידי הגשת תביעות לבית המשפט, ולחילופין, כעמדת התובעת הצדדים החלו
22 לחיות בנפרד ביום עזיבת הנתבע את הבית.

23 אולם כאמור, אין בכך כדי להוות סיבה כבדת משקל דיה כדי לקבוע מועד מוקדם ממועד
24 הגירושין, הקבוע בחוק כאשר צד אחד מתנגד לכך. לו ייקבע כך, יהיה בכך משום הפיכת
25 הקבוע בחוק לפלסטר, הרי בכל מקרה (למעט בודדים) הסכסוך בין הצדדים אינו מתחיל
26 ביום הגירושין.

27 לגירושין קודמות תקופות של סכסוך, על כן הקדמת מועד האיזון לתקופה שלפני פקיעת
28 הנישואין תביא לשינוי הקבוע בחוק באופן גורף.

29 מה גם שקשה לקבוע מועד מסויים בו החל הסכסוך, או בו החריף הסכסוך.
30 אשר על כן, לא מצאתי נסיבות מיוחדות בתביעה דנן לאורן יש לקבוע מועד מוקדם למועד
31 הגירושין בו יערך איזון המשאבים".

32
33 גם בעניין שהתברר אצל כב' השופט גרינברגר (תמ"ש י-ם 15642/03), לא מצא בית המשפט 19.

34 לנכון להקדים את מועד האיזון. בעניין זה ביקשה התובעת, כי ה"תקופה הקובעת" תהא
35 החל מיום ראשית ההליכים המשפטיים, ולחילופין ביום עזיבת הבעל את דירת הצדדים,

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

23 ינואר 2011

תמ"ש 24017-04

- 1 אירועים שהתרחשו 4 ו-5 שנים טרם הגירושין. בית המשפט דוחה טענה זו וקובע, כי
 2 האיזון יבוצע ליום הגירושין.
 3 אומר כבי' השופט גרינברגר, כי הכלל הוא:
 4 "שאיזון משאבים מכוח חוק יחסי ממון יבוצע במועד פקיעת הנישואין ... האיזון יבוצע
 5 בפועל רק באותו מועד ... הערך של כל נכס וכל זכות יחושב לפי ערכו באותו מועד – קרי,
 6 מועד פקיעת הנישואין".
 7 מוסיף ואומר בית המשפט, כי זכויות קנייניות של בני זוג הינן זכויות המגיעות לו על פי דין,
 8 ופגיעה בהם תעשה "במשורה, לעיתים חריגות ונסיבות מיוחדות", שכן מדובר בזכות
 9 חוקתית. מאבחן בית המשפט בין זוג עליו חל חוק יחסי ממון, ובין זוג לגביו חלה חזקת
 10 השיתוף, ורק במקרה השני "יש לבדוק, האם תם השיתוף במועד מסויים אשר קדם
 11 לגירושין". אולם בעניין מועד האיזון, מועד זה נקבע בחוק, וסטייה ממועד זה תיתכן
 12 כאמור אך ורק במקרים ונסיבות מיוחדים, "כאשר קמה סיבה חריגה הדורשת זאת".
 13
 14 במקרה זה, למרות פתיחת הליכים משפטיים ועזיבת הנתבע את דירת הצדדים, לא מצא
 15 בית המשפט לנכון להקדים את מועד האיזון, תוך שקבע, כי אם נקל ראש בעניין זה יהא
 16 החוק "פלסטר", שכן ברוב המקרים, "הסכסוך בין הצדדים אינו מתחיל ביום הגירושין,
 17 לגירושין קודמות תקופות של סכסוך ..."
 18
 19 כמו כן ראה תמ"ש (י-ם) 23256/06, בו לא קיבל כבי' השופט אלבו את עמדת הנתבע,
 20 להקדים את מועד האיזון לשלוש שנים לפני יום הגירושין, וכן ראה תמ"ש (קריית)
 21 7581/06, בו נקבע, כי מועד הקרע יהא מחצית השנה לאחר הפרידה האחרונה והסופית,
 22 מועד שהוא מחצית השנה טרם הגשת התביעות – מועד המבטא את "רצינות הפירוד".
 23
 24 20. לאחר ששקלתי בכובד ראש נסיבות המקרה שבפני, ובייחוד לאור העובדה, כי מעולם לא
 25 הגישה התובעת תביעת גירושין – ונראה כי הסכינה והסכימה עד להליך האחרון למתכונת
 26 זו של חיים עם הנתבע, אני מחליט כי התקופה הקובעת תהא למן יום הנישואין ועד יום
 27 פתיחת ההליך הנוכחי, 13/9/09, הגם שהחוק מדבר על מועד הפקיעה כעל המועד בו יערך
 28 האיזון.
 29
 30 21. זה המקום להזכיר, שני הליכים קודמים שהתקיימו בעבר בין הצדדים:
 31 א. בשנת 1987 הגישה האישה תביעה לבית המשפט המחוזי בירושלים (מ"א 139/87,
 32 ות"א 144/87), ובה עתרה לקבל מחצית מכספי הזכייה. הליך זה הסתיים בפשרה,
 33 במסגרתה התחייב הנתבע לרכוש דירה שהזכויות בה ירשמו על שם שני הצדדים,
 34 ורהיטים מכספי הזכייה, והצדדים התחייבו לחיות "בשלוש ותוך הבנה הדדית,
 35 כפי שעשו בעת האחרונה".

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

23 ינואר 2011

תמ"ש 24017-04

1 התובעת איננה חולקת, כי הנתבע אכן רכש דירה, רהיטים, מכשירי חשמל וחנות
 2 מכספי הזכייה, אך טוענת, כי עדיין נותרה בידו יתרה בסך של 75,000 ₪, כשהיא
 3 דורשת מחצית מסך זה.
 4 ב. בשנת 1992 הגישה התובעת תביעה לבית משפט השלום בירושלים (ת"א 7217/92),
 5 בנוגע לתמורה שהתקבלה ממכירת החנות, כאשר פסק הדין ניתן ביום 16/12/96.
 6 פסק הדין דחה את התביעה, בשל כך שנישואי הצדים טרם פקעו, ולפיכך לא ניתן
 7 להורות על האיזון, הגם שבית המשפט קבע, עקרונית כי לאישה מגיע מחצית
 8 מהכספים אותם דרשה. עוד מציין בית המשפט, כי לו היתה עותרת התובעת לפסק
 9 דין הצהרתי בנוגע לכספים אלה, יתכן והיה אפשר להעניק לה סעד זה.
 10 זה המקום לומר, כי על פי צו שיפוטי שניתן במסגרת הליך זה, כספי מכירת החנות
 11 הוחזקו בנאמנות על ידי עורך דין אבינועם אשכנזי ז"ל, שייצג את הבעל, כאשר
 12 התובעת טוענת, כי בא כוח דאז, עורך דין ירון רבינוביץ היה "נאמן משותף".
 13

היתרה שנשארה מכספי הזכייה:

14
 15
 16 22. על פי חישובי התובעת, נותרו בידי הנתבע מכספי הזכייה לאחר שרכש דירה, ריהוט, מוצרי
 17 חשמל וחנות, סך של 75,000 ₪, והיא עותרת עתה לקבל מחצית ממנו משוערך ליום 1/1/87.
 18
 19 23. אין בידי לקבל טענה זו, וזו מכמה וכמה טעמים:
 20 הראשון – קיים מעשה בית דין לגבי כספי הזכייה, בפסק הדין שנתן תוקף לפשרה שהושגה
 21 בתביעה הראשונה שהגישה התובעת בעניין כספי הזכייה (מ"א 139/87, ות"א 144/87).
 22 הפשרה ופסק הדין שנתן לה תוקף קבעו מה צריך הנתבע לקנות בכספי הזכייה, ואין כל
 23 התייחסות ליתרה שנותרה בידו, במידה ונותרה.
 24 למעלה מן הצורך אוסיף, כי גם בעניין זה פועלים כנגד התובעת עקרונות המניעות והשיהוי,
 25 כאשר לנתבע נזק ראייתי מובהק מבקשת סעד זה, למעלה מ-20 שנה לאחר התרחשות
 26 הדברים. הנתבע צירף דו"ח שהוגש לפקיד השומה, ובו פירוט מדוייק מה נרכש מכספי
 27 הזכייה, כשמעבר לכך הוא טוען, ואין לחייבו עתה להביא ראיות מוצקות על כך, כי לצד
 28 הרכישות הנ"ל, הממוסמכות בכתב, היו "הוצאות רבות נוספות כגון תשלום לפועלים
 29 וקבלנים", הוצאות שלא בה זיכרם בדו"ח.
 30

התמורה ממכירת דירת מעגלי יבנה

31
 32
 33 24. הנתבע מודה, כי מהתמורה שהתקבלה ממכירת הדירה בשנת 1988, מגיע לתובעת מחצית,
 34 אך טוען, כי היא קיבלה חלקה עם שנמכרה הדירה.
 35
 36

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

23 ינואר 2011

תמ"ש 24017-04

- 1 לדבריו –
- 2 "היא קיבלה ביד במזומן מחצית מהכסף של מעגלי יבנה, אני מוכן לבדיקת פוליגרף
- 3 הדידית. הדירה נמכרה ב- 55,000 דולר פחות ההלוואה המשלימה, חצי מזה היא קיבלה
- 4 במזומן בבנק טפחות".
- 5
- 6 25. מוסיף וטוען הנתבע, כי אם אכן, כטענתה, לא קיבלה כסף זה, הדעת נותנת כי היתה כוללת
- 7 תביעתה זו בכתב התביעה שהגישה בשנת 1992 בעניין החנות. אומר הנתבע, ולדבריו יש
- 8 טעם, "אם לתובעת היה מגיע באמת איזה סכום שהוא ממכירת הדירה בשנת 1988, היא
- 9 היתה תובעת אותו במסגרת התביעה".
- 10
- 11 26. מנגד טוענת התובעת, כי משעה שהנתבע מודה כי מגיעה לה מחצית מתמורת מכירת הדירה,
- 12 אך טוען שתמית כי שילם לה סך זה, לפנינו מקרה מובהק של "הודאה והדחה", והנטל עובר
- 13 לכתפיו.
- 14
- 15 27. במצב רגיל של דברים, יתכן והיה מקום לשקול טענה זו, אולם כאשר התובעת עותרת לסעד
- 16 בגין כספים שלא קיבלה לפני 23 שנה, ולא בא זיכרו של סעד זה בתביעה כספית שהגישה
- 17 אחר כך נגד הנתבע, לפנינו מקרה מובהק, בו התובעת מנועה ומושתקת מלעתור לסעד זה
- 18 עקב הנזק הראייתי שנגרם לנתבע.
- 19 בע"א 5110/05, אומר בית המשפט העליון:
- 20 "מעצם ההשתהות, שבסוגי תביעות אחרות היתה חלה לגביהם אף התיישנות, נוצר
- 21 'שיהוי משפטי', הכרוך גם בנזק ראייתי. לכך משמעות ברורה באשר לנטל הראייה. אחת
- 22 ממשמעויותיו של השיהוי והנזק הראייתי שעימו, היא העברת הנטל על המשיבים.
- 23 המשיבים באו בתביעה מאוחרת מאוד...".
- 24
- 25 28. הגם שהדברים בענייננו אינם עולים לכדי "השתק פלוגתא", ניתן גם לומר בענייננו את
- 26 שנאמר על ידי כבי' השופט מצא בע"א 102/88, אבו ניל נ' אבו ניל, פד"י מו' (1) 741, 744:
- 27 "למערער היתה שעת כושר להשמיע את טענתו ולהביא ראיות להוכחתה. משנסתיימו
- 28 ההליכים בלא שעשה כן, הרי הוא מנוע מלפתוח בהתדיינות חדשה...".
- 29
- 30 29. אין לדרוש מהנתבע, כי ימציא עתה ראיות להוכחת טענתו, כי התובעת קיבלה את מחצית
- 31 התמורה ממכירת הדירה. מעבר לזאת, כפי שציינתי לעיל, תמים דעים אני עם טענת הנתבע,
- 32 כי אם אכן לא קיבלה התובעת מחצית מהתמורה, הדעת נותנת, כי היתה מעלה גם מעלה
- 33 עניין זה בתביעה שהגישה בשנת 1992.
- 34
- 35

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

23 ינואר 2011

תמ"ש 24017-04

התמורה שהתקבלה ממכירת החנות

- 1
2
3
4 30. אני מאמין לתובעת, כי לא הגיע לידה כספי מכירת החנות שהופקדו בנאמנות אצל באי
5 כוחם של הצדדים. טוענת התובעת, כי התמורה שהתקבלה ממכירת החנות הופקדה
6 בנאמנות אצל בא כוחו דאז של הנתבע, עורך דין אבינועם אשכנזי ז"ל, אשר החזיק בכספים
7 על פי צו בית המשפט בנאמנות. כן היא מציינת, כי בא כוחה דאז, עורך דין רבינוביץ, היה
8 נאמן משותף.
9
10 31. הנתבע גם הוא מאשר, כי כספים אלה "אשר התקבלו ממכירת החנות, הועברו לידיהם של
11 עורכי הדין אבינועם ז"ל ורבינוביץ בנאמנות". טוען הנתבע, עורך דין רבינוביץ העביר
12 לתובעת את חלקה, ואילו הנתבע השתמש בחלקו לצרכים השוטפים של המשפחה.
13
14 32. בית המשפט פנה לעורך דין רבינוביץ, וביקש ששייב לו בכתב,
15 "האם זכורה לו נאמנות אותה ניהל יחד עם עורך דין אבינועם אשכנזי ז"ל.. האם מחצית
16 מכספי הנאמנות העביר לאישה ... ואם לא, מה עלה בגורל חלקה של האישה".
17 עורך דין רבינוביץ לא זכר מאומה בעניין זה.
18
19 33. התובעת מציינת, כי בהליך המשפטי שהתנהל בבית משפט השלום בעניין החנות אוזכרו
20 מכתבים שהוחלפו בין עורכי הדין, מהם עולה, כי בא כוח האישה דאז, מתרעם על ב"כ
21 הבעל דאז, שותפו לחשבון הנאמנות, על שהעביר לבעל את כל כספי הנאמנות, לרבות
22 הכספים שהגיעו לאישה. מנגד טוען הנתבע בסיכומיו, כי פסק הדין דחה את טענות בא כוח
23 האישה כנגד בא כוח הבעל, בעניין זה.
24
25 34. כאמור, אני מאמין לתובעת כי לא קיבלה מחצית מכספי החנות, אולם אינני סבור, כי יש
26 לחייב את הנתבע לשלם לה כספים אלה, שבצו בית המשפט הועברו לנאמנות, ואין בפני כל
27 ראיה כי חלקה של התובעת בכספים אלה הועבר לנתבע. זכותה של התובעת, ואינני מחווה
28 דעתי לסיכוייה של תביעה שכזו, לתבוע את מי או את אלה שהיו אמורים לשמש כנאמנים
29 על כספיה. לו הייתי משוכנע, כי כספי האישה שהוחזקו בנאמנות הגיעו בדרך זו או אחרת
30 אל הנתבע, יתכן עד מאוד שהייתי מחייבו להשיבם לתובעת. כל אשר הוכח בפני, כי על פי צו
31 שיפוטי של כב' השופט פרנקל, כספים אלה הוחזקו בנאמנות. אם התובעת לא קיבלה
32 כספים אלה, זכותה לפנות לנאמנים או למי מהם.
33
34 35. מיותר לומר, כי קביעתי, כי אני מאמין לתובעת כי לא קיבלה כספים אלה, לא יכולה לשמש
35 כמעשה בית דין או כפלוגתא פסוקא בהליך משפטי אחר, כנגד צד שלישי כלשהו.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

23 ינואר 2011

תמ"ש 24017-04

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34

איזון בהחזרי המשכנתא

36. גם בסוגייה זו אינני יכול לקבל את עתירת התובעת. הנתבע מודה, כי התובעת היא זו שנשאה בהחזר המשכנתא, אך לשיטתו החזיר לה מחצית הסכום. גם בעניין זה יפים הדברים שאמרתי לעיל בעניין מניעות, השתק, שיהוי ונזק ראיתי.

37. כאמור, אינני יכול לקבוע כי הנתבע לא שילם לתובעת מחצית מהחזר המשכנתא, אולם יחד עם זאת, מאחר ונחה דעתי, כי התובעת שילמה את הסך של 39,500 ₪ (32,000 ₪ לכיסוי חוב המשכנתא ו- 7,500 ₪ הוצאות עורך דין), מכספים שעל פי סעיף 5 לחוק אינם ברי איזון ושייכים לתובעת לבדה, מטעם זה בלבד אני מחייב את הנתבע להשיב לתובעת מחצית חלקה בתשלום, דהיינו, סך של 9,875 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה מיום 6/8/2002.

איזון בכספים שחסך וצבר הנתבע

38. אני דוחה מכל וכל טענה הזויה זו. ראשית – אינני מבין את התובעת, שמצד אחד טוענת, כי התקופה הקובעת הסתיימה בשנת 1986 (ולפיכך טוענת, כי זכויותיה הסוציאליות שצברה מאז לא יאוזנו), ומצד שני עותרת לאיזון הכספים שחסך וצבר הנתבע. שנית – לא הוכח בפני כי הנתבע צבר וחסך המיוחס לו, ולא הוכח בפני שיעור השתכרותו לו טוענת הנתבעת.

39. לו היתה מצביעה הנתבעת על חשבון בנק בו צבר הנתבע וחסך כספים כלשהם, בוודאי ובוודאי שכספים אלה היו ברי איזון.

40. לא יעלה על הדעת, שהנתבע חסך סכום עתק זה המיוחס לו, ומנגד – הוא עמוס חובות רבים בלשכת ההוצאה לפועל.

41. טוב היה שסעד זה לא היה נטען משנטען.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

23 ינואר 2011

תמ"ש 24017-04

איזון בחובותיו של הנתבע

1
2
3
4 42. אני דוחה מכל וכל את טענותיו של הנתבע, כי חובותיו בהוצאה לפועל לגמ"חים השונים
5 הינם חובות ברי איזון. לא נחה דעתי, כי מדובר בחובות שנוצרו עקב הוצאות משק הבית.

6
7 43. יחד עם זאת אני קובע, כי החוב שנוצר בתיק הוצאה לפועל מספר 8-97-20944-03, הינו חוב
8 משותף ו/או חוב בר איזון, בתנאי מפורש, שהחוב בתיק זה מתייחס לפסק הדין שניתן נגד
9 שני הצדדים, בתביעה שנתבעו שניהם על ידי השכנים.

מכונית הסובארו הרשומה על שם האישה

10
11
12
13 44. אני מקבל בעניין זה את גירסת התובעת, מאמין לה כי רכישת הרכב, גם אם מדובר בשידרוג
14 רכב קודם, מומן מכספים שקיבלה בגין חלקה בעיזבון אימה המנוחה, ועל פי סעיף 5 לחוק
15 אין לנתבע חלק ונחלה במכונית זו.

הזכויות הסוציאליות של התובעת

16
17
18
19 45. טוענת התובעת, כי היא עובדת ברשות המיסים מזה 39 שנה, וצברה כספים וזכויות
20 סוציאליות, כאשר לטענתה הצבירה החלה בשנים 1996 ו-2002, דהיינו: "לאחר מועד
21 הקרע".

22
23 46. לחילופין טוענת התובעת, כי בענייננו יש להפעיל את סעיף 8 לחוק, ולאור הכספים שצבר
24 הנתבע, אין להורות על איזון הזכויות הסוציאליות של התובעת.

25
26 47. זה המקום לומר, כי הן בכתב התביעה והן בסיכומי התובעת, מעבר לטענה כי הנתבע חסך
27 700,000 ₪, ולפיכך אין לאזן את זכויות הפנסיה והזכויות הסוציאליות של התובעת, אין
28 שום נימוק, ולו לכאורי, מדוע בענייננו יש להפעיל את סעיף 8 לחוק, המסמך את בית
29 המשפט בהתקיים "נסיבות מיוחדות", שלא לאזן באופן שווה או להוציא נכס מסויים
30 ממסת האיזון.

31
32 48. מאחר ודחיתי את טענת התובעת, בכל האמור לסכומים שלטענתה צבר וחסך הנתבע,
33 ומאחר ולא פירטה מהן אותן נסיבות מיוחדות האמורות להביא להפעלת סעיף 8 הנ"ל, אני

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

23 ינואר 2011

תמ"ש 24017-04

דוחה את תביעתה בעניין זה, ומורה כי זכויותיהן הסוציאליות של הצדדים יאוזנו עם שיגמלו, על פי ה"תקופה הקובעת" שנקבעה בפסק דין זה.

חוב מזונות העבר

49. טוען הנתבע, כי מאז נקטה התובעת נגדו בהליכי הוצאה לפועל לגביית חיוביו במזונות, חיו הצדדים ביחד, כשהוא מפרנס המשפחה. לדבריו – מאז נפתחו ההליכים בלשכת ההוצאה לפועל ועד שנפרדו לאחר פתיחת ההליך הנוכחי, נשאו השניים במשותף בפרנסת הבית, ואין להאמין לטענת האישה, כי "ב- 23 השנים האחרונות אני פרנסתי לבדי את הבית. הוא לא השתתף בכלום".

מזכיר הנתבע, כי התובעת העידה כי "פתחתי את התיק אך לא פעלתי בו". טוען הנתבע כי התיקים "נזנחו", "שכבו כאבן שאין לה הופכין", ועתה מבקשת התובעת "לצמצם תוצאת האיזון". הנתבע מזכיר את השימוש שעשה בכספי הזכייה בפיס לצרכי הבית, וטוען: "הייתי עושה קניות מעל ומעבר ... חשמל הייתי משלם, מים וארנונה היו על שמה, והיא גם שילמה ועד בית, אבל הבאתי לה במזומן".

50. מנגד טוענת התובעת, כי נאלצה לפתוח תיקי הוצל"פ בשנים 1994 – 1996, לאחר שהנתבע לא קיים פסק דין המזונות שהוציא תחת ידו בית הדין הרבני. לדבריה, היא פעלה בתיקים אלה, הגישה ארבע בקשות להגדלת החוב, אך הבינה כי לא תצליח לגבות המגיע לה, שכן מאומה לא רשום על שם הנתבע.

51. טוענת התובעת, כי אין להקיש מכך, שחדלה מניסיונות הגבייה ומהגשת בקשות להגדלת הקרן, כאילו ויתרה על חוב זה או שזנחה את הליכי ההוצל"פ. התובעת מזכירה את הילכת שוחט (ע"א 779/76, פד"ד לב' (1) 580), הקובעת כי החייב במזונות על פי פסק הדין חייב בתשלום בפועל של חיובו, ולא תישמע טענתו, כי רכש מצרכים ושילם חשבונות.

52. הלכת "שוחט" הנ"ל יפה לענייננו, ואינני סבור, כי הנתבע עמד בנטל שמציבה הלכה זו. "תקפה של החלטה שיפוטית מחייבת בדבר תשלום חיוב מזונות קצוב, אינה בטלה מן העולם ללא הוכחה ברורה, כי לפחות ניתנה בהסכמה, הספקת מצרכים וטובין אחרים בסכום זהה לזה שנפסק בבית המשפט". הלכה זו חזרה ונשנתה בפסקי דין רבים (בר"ע 1773/01).

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

23 ינואר 2011

תמ"ש 24017-04

- 1 בענייננו יפים גם דברי כב' השופטת ורדה פלאנט, בתמ"ש (ת"א) 64423/97, כי "הצפייה
- 2 מאדם הסביר שמוגשת נגדו תביעה למזונות... (ועל אחת כמה וכמה הליכי הוצל"פ מ.ה.),
- 3 הינה כי ימשיך לשלם סכום למזונות משפחתו ... כנגד קבלות".
- 4 ומעבר לכך – בבר"ע 1773/01 הנ"ל, מאשר בית המשפט כי החייב במזונות אכן שילם ונשא
- 5 בהוצאות אחזקת הבית מבלי שחוייב על כך בפסק הדין, ולמרות זאת אינו יכול לקזז סכום
- 6 אלה מחוב המזונות שהטיל עליו בפסק הדין.
- 7
- 8 53. לאור כל זאת, אני דוחה את עמדת הנתבע בעניין חוב ההוצאה לפועל.
- 9
- 10 54. טוב יעשו הצדדים, אם ישתפו פעולה בכל האמור לביצוע פסק דין זה על כל האמור בו, ולא
- 11 יטריחו את בית המשפט בבקשות שיחייבו מינוי מומחים.
- 12
- 13 55. לאור תוצאת פסק הדין, העיקולים על התמורה המגיעה לבעל מכספי מכירת הדירה
- 14 מבוטלים, זולת העיקולים שהוטלו במסגרת חוב המזונות.
- 15
- 16 56. הגם שהיה ראוי להשית הוצאות כנגד התובעת שרוב עתירותיה נדחו, בנסיבות העניין אינני
- 17 מורה כך.
- 18
- 19 57. המזכירות תשלח העתק פסק הדין לבאי כוח הצדדים, ולכונסת הנכסים, עוה"ד תאנה
- 20 אקרמן.
- 21
- 22 ניתן היום, י" שבט תשע"א, 23 ינואר 2011, בהעדר הצדדים.
- 23

מנחם הכהן, שופט

בית משפט לענייני משפחה בירושלים
 אביר מאשר
 שהעתק זה נכון ומתאים למקור
 תאריך 24.1.11
 סגנית בית המשפט